2026-22-RE

Causa 2026-22-RE

(Hartung c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 127-2026. Recurs d'empara

Aute del 15 de juny del 2026

BOPA núm. 71, del 25 de juny del 2026

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 13 de maig del 2026, per la representació processal del Sr. Helmut Hartung, mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 27 d'abril del 2026 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2026-22-RE;

Vista la Constitució, especialment, els articles 10, 41.2 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment, els articles 38 i 89.2;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 27 d'abril del 2026;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Pere Pastor Vilanova;

1. Antecedents processals

1.1. El 18 de novembre del 2019, el Sr. Helmut Hartung va presentar un escrit mitjançant el qual formulava un incident d'execució contra la diligència de la saig del 23 de setembre del 2019, que el requeria: "*Perquè, com a molt tard, el dia 10 de gener del 2020, deixi lliures i vàcues i dipositi en aquest despatx professional (...) la totalitat de les claus, comandaments i/o altres que donen accés al xalet unifamiliar, anomenat "Xalet Hartung*", dictada en seguiment de l'acord d'embargament del 6 de juliol del 2018.

1.2. El 8 de febrer del 2025, la Secció Civil 6 de la Batllia va dictar un aute, mitjançant el qual decidia estimar parcialment aquest incident d'execució, tot decidint la continuació del procediment executori, i nomenava un perit per dur a terme una nova valoració dels béns immobles objecte d'execució, d'acord amb allò que disposa l'article 13.2 paràgraf 2 de la Llei d'embargament, i una vegada finalitzada aquesta valoració, aquesta haurà de ser traslladada a les parts, per tal que l'executat pugui exercir amb plenes garanties el seu dret d'assenyalar béns i drets per fer efectiu l'embargament.

1.3. La representació processal del Sr. Helmut Hartung va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 10 de febrer del 2026, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute que decidia desestimar aquest recurs i confirmar íntegrament la decisió de la primera instància, llevat de l'incís indicat en el fonament jurídic segon i que està incorporat en l'apartat segon de la part decisòria, amb costes d'aquesta alçada a càrrec de l'apel·lant; ordenant que es prosseguís l'execució, segons els preceptes legals que la regulen, i sense més dilacions.

1.4. El 10 de març del 2026, la representació processal del Sr. Helmut Hartung va interposar un recurs d'empara contra l'aute del 10 de febrer del 2026, dictat per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció, a un procés degut i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, interpretats a la llum de l'article 3.2 d'aquest mateix text, que reconeix els principis de seguretat jurídica i d'interdicció de l'arbitrari.

1.5. El 27 d'abril del 2026, el Tribunal Constitucional va dictar un aute mitjançant el qual no admetia a tràmit aquest recurs d'empara, perquè la resolució impugnada no formava part dels actes que poden ser objecte de control per part del Tribunal Constitucional (article 86 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional).

2. Arguments del recurrent

- El recurrent discrepa sobre la qualificació de l'aute objecte de recurs d'empara com a una resolució no ferma, ja que la decisió en qüestió no es limita a ordenar una simple diligència de tràmit, sinó que resol de manera definitiva i irreversible el sistema de valoració dels béns embargats, determinant que el tercer peritatge diriment serà el mecanisme definitiu de fixació del valor dels immobles objecte d'execució.

- Per tant, aquesta decisió afecta directament als seus drets a la defensa, a la contradicció probatòria i a la propietat.

- Afegeix que el valor que se'n deriva afectarà posteriorment a la base de la subhasta judicial dels immobles.

- Considera que la vulneració denunciada no és eventual, ni futura, sinó actual i efectiva.

- Reitera que se li ha impedit discutir adequadament sobre el sistema de valoració, se li ha rebutjat la prova documental a l'error cadastral existent respecte de la seva finca i s'ha establert un mecanisme pericial que limita de manera desproporcionada les possibilitats de contradicció posterior.

- Exposa que no va interposar cap incident de nul·litat previ al recurs d'empara perquè les vulneracions que denunciava no eren defectes formals de la resolució, sinó qüestions de fons relatives a la interpretació, a l'aplicació de la llei i als seus drets fonamentals.

- Manifesta que els requisits processals d'accés al recurs d'empara han de ser interpretats d'acord amb el principi d'efectivitat dels drets fonamentals i no des d'una perspectiva exclusivament formal. Segons el seu parer, en els procediments d'execució forçosa immobiliària, determinades decisions intermèdies poden generar perjudicis irreversibles sobre el patrimoni i sobre els drets a la defensa de la persona executada. Per aquest motiu, la naturalesa aparentment interlocutòria d'una resolució no pot impedir automàticament el control constitucional quan els efectes materials de la decisió incideixen de manera directa i irreversible sobre drets fonamentals.

- Addueix que si el Tribunal Constitucional confirma la seva decisió, les decisions adoptades per l'aute de la Sala Civil -mecanisme de valoració, denegació de prova i supressió de garanties- no podran ser revisades en cap fase posterior del procediment d'execució.

- En aquest cas, insisteix en les al·legacions contingudes en el seu recurs d'empara respecte de les vulneracions dels seus drets fonamentals derivades: 1) de l'eliminació d'ofici de l'incís final de la part dispositiva de l'aute de la Batllia -relatiu al seu dret a assenyalar els béns per fer efectiu l'embargament- sense que cap de les parts ho hagués sol·licitat; supressió d'ofici que constitueix una *reformatio in peius* i una vulneració del principi de congruència processual, ja que el priva d'una garantia que li havia estat reconeguda expressament per la primera instància. I més quan es tracta d'un tema civil en què és fonamental l'impuls de les parts. Aquesta actuació d'ofici de la Sala Civil, que altera el contingut de la resolució apel·lada sense petició de part i en perjudici de l'apel·lant, constitueix una vulneració autònoma dels drets a un procés degut i a una decisió fonamentada en Dret, garantits per l'article 10 de la Constitució, que hauria de ser objecte de control per part d'aquest Tribunal Constitucional; i, 2) de la denegació de la prova documental aportada sobre l'existència d'un error cadastral de 108,52 m2 en les seves finques, error del qual no es va tenir coneixement fins al 13 de maig del 2025. Aquesta prova era pertinent i rellevant, atès que la seva acceptació podria representar un valor addicional d'aproximadament 100.000,00 € en la valoració dels béns embargats, fet que afecta directament al resultat de la subhasta i, per tant, als seus drets i als seus interessos legítims. La denegació d'una prova pertinent i rellevant, "*sense possibilitat anterior de presentació*" constitueix una vulneració del dret a la prova, integrant del dret a un procés degut. Aquesta decisió és, a més, irreversible en el marc del procediment d'execució, atès que el perit a nomenar valorarà les parcel·les sense disposar de les dades correctes sobre la seva superfície real, generant un perjudici patrimonial directe i irreparable.

- Per acabar, demana al Tribunal que tingui per interposat aquest recurs de súplica, que revoqui l'aute que va inadmetre a tràmit el seu recurs d'empara i que, en el seu dia, dicti sentència atorgant l'empara sol·licitada.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. Aquest Tribunal Constitucional s'ha pronunciat en diverses ocasions sobre la naturalesa i la funció del recurs de súplica (vegeu, per exemple, recentment, les causes 2025-78-RE, 2025-104-RE, 2026-1-RE i 2026-13-RE). I d'acord amb la nostra jurisprudència: "*l'acceptació d'un recurs de súplica està condicionada per la presentació per part del recurrent d'elements de fet o de dret nous*".

3.2. Si traslladem aquesta obligació al cas que ens ocupa, resulta que el recurrent es limita, en gran part, a exposar la seva oposició amb el contingut del nostre aute del 27 d'abril del 2026 i a reiterar part dels arguments formulats en el recurs d'empara en lloc d'explicar quins elements de fet o de dret nous ens haurien de dur a reconsiderar la nostra decisió precedent.

El recurrent insisteix, però, en la lesió del seu dret constitucional a la propietat, com també en la denegació, per part de la Sala Civil, d'una prova documental consistent en demostrar l'existència d'un error relacionat amb la superfície total de les seves finques.En efecte, l'interessat considera que no s'havien pres en consideració 108,52 m2 de terreny als efectes de valoració del seu patrimoni.

3.3. Pel que fa al primer punt, escau recordar que la defensa del dret de propietat queda exclosa del recurs d'empara -circumscrit als drets i llibertats reconeguts en els capítols III i IV del títol II- ja que es troba reconegut i inscrit en el capítol V (títol II) de la Constitució.

3.4. Quant a la denegació de la prova documental relativa a l'eventual error sobre la superfície de les finques, cal constatar que aquesta qüestió ja va ser resolta per un aute de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia del 22 de setembre del 2025, posteriorment confirmat -arran d'un recurs de reposició- mitjançant un aute del 12 de novembre del 2025. La Sala Civil reiterava, en aquella segona ocasió, que "*Cal que es valori pericialment el bé objecte de subhasta tal i com es coneix a dia d'avui i evitar dilacions injustificades en perjudici de la part executant*". El peu de l'aute recordava, expressament, que no es podia interposar cap recurs (ordinari) contra aquella darrera resolució de conformitat amb l'article 325.3 del Codi de procediment civil. Aquest darrer aute constituïa una resolució judicial ferma, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia i, per tant, susceptible de recurs d'empara, d'acord amb l'article 86 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional. Això no obstant, el recurrent no va interposar aquell recurs dins el termini legalment previst. Per aquest motiu, la qüestió relativa a la cabuda exacta de la finca del recurrent no podia ser reoberta, com a decisió autònoma, en el recurs d'empara presentat el 10 de març del 2026, ni en

aquest recurs de súplica.

És cert que l'aute del 10 de febrer del 2026 inclou la frase "*Finalment, ens ratifiquem en la nostra decisió recollida en l'aute de 22/09/2025 en referència a la denegació de la prova documental de la part executada sobre una hipotètica major cabuda dels terrenys, doncs el que cal és que el perit a nomenar valori les parcel·les que configuren la finca amb les dades que es disposen*". Ara bé, aquest incís es limita merament a mantenir aquella decisió anterior, sense introduir cap element nou, sense modificar-ne l'abast i sense adoptar una nova decisió autònoma. Per consegüent, aquesta confirmació no pot ser utilitzada actualment per reobrir els terminis d'impugnació constitucional d'una decisió reafirmada en dues ocasions amb anterioritat.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal del Sr. Helmut Hartung contra l'aute del Tribunal Constitucional del 27 d'abril del 2026 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2026-22-RE.

2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, a la Secció Civil 6 de la Batllia, a la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 15 de juny del 2026.

Joan Manel Abril Campoy

President

Pere Pastor Vilanova

Vicepresident

Jean-Yves Caullet

Magistrat

Víctor Torre de Silva López de Letona

Magistrat